

امام رضا و اتحاد اسلامی

محمود مهدی پور

با این نگاه به سراغ خورشید
خاوران می‌رویم و درس‌هایی را که
می‌توان از امام رضا علیه السلام فراگرفت
مرور می‌کنیم:

۱. امام رضا علیه السلام و توحید و دیگر
صفات جلال و جمال الهی؛
۲. امام و نبوت؛
۳. امام رضا و پیامبران خدا؛
۴. امام رضا و کتب آسمانی؛
۵. امام رضا علیه السلام و تلاوت قرآن مجید؛
۶. امام رضا و عصمت انبیاء؛
۷. امام رضا و امامت و نشانه‌های امام؛
۸. امام رضا و ولایت امت و امامت؛

امامان معصوم علیهم السلام تجسم
یافته «اند و اصولاً در تفکر اسلامی،
امام، «انسان مطلوب» خداست. امام،
ترازوی ارزیابی انسانها و میزان
اندیشه، و اخلاق و رفتار آدمی است.
اندیشه‌ها، آرمانها، اخلاق و برنامه‌ها و
رفتار امامان اهل بیت علیهم السلام سراسر
ارزشی، حجت، راهگشا، کارساز،
«حق» و بهترین گزینه برای اقتباس و
اقتنا در زندگی فردی و اجتماعی است
و انسان بدون شناخت و معرفت ر
اطاعت و بیعت آنان به کمال عرفانی و
بهشت الهی نمی‌رسد.

۲۹. امام رضا و تربیت مبلغان؛
۳۰. امام رضا و مباحث کلامی
(خلق قرآن، استطاعت، مشیت)؛
۳۱. امام رضا و خمسه طیبه^{علیهم السلام}؛
۳۲. امام رضا و فرائض الهی؛
۳۳. امام رضا و محرمات الهی؛
۳۴. امام رضا و مستحبات؛
۳۵. امام رضا و بهداشت و درمان؛
۳۶. امام رضا و حقوق جامعه اسلامی؛
۳۷. امام رضا و اقلیتهای مذهبی؛
۳۸. امام رضا و برائت از شرک و نفاق؛
۳۹. امام رضا و سیاست؛
۴۰. امام رضا و مدیریت؛
۴۱. امام رضا و روان‌شناسی؛
۴۲. امام رضا و جامعه‌شناسی؛
۴۳. امام رضا و فلسفه احکام الهی؛
۴۴. امام رضا و امکنه خاص؛
۴۵. امام رضا و ازمنه ویژه؛
۴۶. امام رضا و اخلاق؛
۴۷. امام رضا و تغذیه؛
۴۸. امام رضا و دانشهاي ادبی؛
۴۹. امام رضا و اقتصاد؛
۵۰. امام رضا و شاعران متعهد؛
۵۱. امام رضا و اتحاد امت اسلامی.
- هر کدام از عناوین فوق می‌تواند
۹. امام رضا و تعریف ایمان؛
۱۰. امام رضا و جایگاه عترت
نبوی^{علیہ السلام}؛
۱۱. امام رضا و قیام سادات علوی؛
۱۲. امام رضا و تفسیر قرآن؛
۱۳. امام رضا و جهان آخرت؛
۱۴. امام رضا و عقل و خردورزی؛
۱۵. امام رضا و احادیث نبوی^{علیہ السلام}
۱۶. امام رضا و جریان ولایت عهدی؛
۱۷. امام رضا و دعا و نیایش؛
۱۸. امام رضا و مسئله استسقاء و
نمざ باران؛
۱۹. امام رضا و عبادت الهی؛
۲۰. امام رضا و طاغوت‌های زمانه؛
۲۱. امام رضا و اخبار غیبی؛
۲۲. امام رضا و فلسفه احکام الهی؛
۲۳. آثار مکتوب رضوی (رساله
محض‌الاسلام و طب الرضا^ع)؛
۲۴. امام رضا و زبان‌شناسی؛
۲۵. امام رضا و دانشوران ادیان و
مذاهب و گفتگوی ادیان؛
۲۶. امام رضا و مهدی موعود^{علیہ السلام}؛
۲۷. امام رضا و مسئله زیارت
معصومین^{علیهم السلام}؛
۲۸. امام رضا و تربیت دانشوران؛

نداریم. برخی، اصل مدارا و همگامی با مردم در موارد لازم را رعایت نمی‌کنیم و برخی، در برابر فشارها و تنگناهای اجتماعی و اقتصادی شکنیابی و صبوری نشان نمی‌دهیم.

۳. إِنَّ اللَّهَ يُنِيبُ الصَّفِيلَ وَالْفَالَّ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ^۱؛ به راستی خداوند قیل و قال و تباہسازی اموال و سؤال بی اندازه را دوست ندارد.»

ایا بسیاری از اختلافات اجتماعی، مولود همین بگومگوهای زیاد حضوری و رسانه‌ای، اسراف و تبذیر امکانات شخصی و دولتی و پرسشهای فراوان و بی جای برخی خبرنگاران و گزارشگران نیست؟ این گونه رفتار اجتماعی در نگاه رضوی عليه السلام کاری منفور و مبغوض الهی و موجب سقوط اخلاقی و دوری از یکدیگر است.

عقل و ایمان، دو عامل بزرگ «اتحاد و برادری» است. به هر نسبت

محور سخن مبلغان گرامی و موضوع یک رساله پژوهشی قرار گیرد.

در این مقاله، سیره و سخن امام هشتم رادر زمینه یک فریضه بزرگ اسلامی: یعنی اتحاد اسلامی، به مبلغان و همه علاقومندان فکر و فرهنگ رضوی یادآوری می‌کنیم. امام رضا علیه السلام فرمود:

۱. «الْتَّوَدُّدُ إِلَى النَّاسِ نِصْفُ الْعُقْلِ»^۲ دوستی با مردم، نیمی از خردورزی است. ۲. «لَا يَكُونُ الْمُؤْمِنُ مُؤْمِنًا حَتَّىٰ تَكُونَ فِيهِ ثَلَاثٌ خِصَالٌ سُنَّةٌ مِّنْ رَّبِّهِ وَسُنَّةٌ مِّنْ نَّبِيِّهِ عَلِيِّهِ وَسُنَّةٌ مِّنْ وَلِيِّهِ عَلِيِّهِ فَإِنَّمَا السُّنَّةَ مِنْ رَّبِّهِ فَكِتْمَانُ السُّرُّ وَأَمَّا السُّنَّةُ مِنْ نَّبِيِّهِ عَلِيِّهِ فَمَذَارَةُ النَّاسِ وَأَمَّا السُّنَّةُ مِنْ وَلِيِّهِ عَلِيِّهِ فَالصَّبَرُ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ^۳؛ مؤمن، مؤمن [کاملی] نیست مگر اینکه در روی سه ویژگی باشد. روشی از خدایش، رفتاری از پیامبرش و شیوه‌ای از اماماش. از خدایش «رازداری» را بیاموزد. از پیامبرش «مدارا با مردم» را فراگیرد و از ولی خویش صبوری در برابر سختیها و مشکلات را یاد گیرد.»

بدون تردید از مهم‌ترین عوامل اصطکاکها و اختلافات اجتماعی آن است که برخی، رازداری لازم را

۱. بخار الانوار، علامه مجلسی، چاپ مؤسسه الرفاه بیروت - لبنان، ۱۴۰۴ هـ، ق، ج، ۷۵، ص ۳۲۶.

۲. همان، ج، ۷۵، ص ۳۳۴.

۳. همان، ج، ۷۵، ص ۳۳۵.

لیْلُحَقَ بِهِ فَإِذَا فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ عَلَا مَجْدُهُ وَطَابَ
خَيْرَهُ وَحَسْنَ ذِكْرُهُ وَسَادَ أَهْلَ زَمَانِهِ؛ عَقْلٌ
هِيجَ مرد مسلمانی کامل نشود تا در وی ده
خصلت باشد:

۱. امید به خیر او وجود داشته باشد؛
۲. از شر او مردم در امان باشند؛
۳. کار نیک اندک دیگری را زیاد شماره؛
۴. کار نیک فراوان خویش را کم محسوب دارد؛
۵. از درخواست مردم خسته نشود؛
۶. در طول زندگی از اندوختن دانش دلسرد نگردد؛
۷. فقر در راه خدا، از ثروت (بدون ایمان) برایش محبوب تر باشد؛
۸. ذلت در مسیر الهی از عزّت در مسیر دشمنان خداوند برای او خوشایندتر باشد؛
۹. گمنامی را از شهرت بیشتر دوست داشته باشد؛
۱۰. «دهم» و چه دانی که «دهم» چیست؟ کسی گفت ویژگی دهم چیست؟ فرمود هر که را بیند وی را از خود بهتر و

این دو گوهر آسمانی بر جان فرزندان آدم حکومت کند، زمینه همدلی و همکاری و اتحاد اسلامی آماده تر می شود. در گیریها، نراعها، و اختلافات اجتماعی مولود فاصله گرفتن بشر از عقل و ایمان است. در آموزه های رضوی علیه السلام نکات ارزشمندی در زمینه عقل و ایمان و مبانی اتحاد اسلامی و اخلاق برادری وجود دارد. برای نمونه امام هشتم ده شاخصه را نشان «اوج خردمندی» انسان مسلمان می داند و می فرماید: «لَا يَتَمَّعِ عَقْلُ امْرِئٍ مُّسْلِمٍ حَتَّى
تَكُونَ فِيهِ عَشْرُ خَصَالٍ الْخَيْرُ مِنْهُ مَأْمُولٌ وَالشَّرُّ
مِنْهُ مَأْثُونٌ يَسْتَكْثِرُ قَلِيلُ الْخَيْرِ مِنْ عَيْرِهِ وَ
يَسْتَقْلُ كَثِيرُ الْحَيْرِ مِنْ نَفْسِهِ لَا يَسْأَمُ مِنْ طَلَبِ
الْحَوَائِجِ إِلَيْهِ وَلَا يَمْلُّ مِنْ طَلَبِ الْعِلْمِ طَوْلَ
دَهْرِهِ الْفَقْرُ فِي اللَّهِ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنَ الْغَنَّى وَالذُّلُّ
فِي اللَّهِ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنَ الْعَزَّ فِي عَدُوِّهِ وَالْحُمُولِ
أَشَهَى إِلَيْهِ مِنَ الشُّهْرَةِ ثُمَّ قَالَ علیه السلام لَا يَرِي أَحَدًا إِلَّا
الْعَاشرَةُ قَبْلَ لَهُ مَا هِيَ قَالَ علیه السلام لَا يَرِي أَحَدًا إِلَّا
قَالَ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي وَأَنْقَى إِنَّمَا النَّاسُ رَجُلَانِ
رَجُلٌ خَيْرٌ مِنْهُ وَأَنْقَى وَرَجُلٌ شَرٌّ مِنْهُ وَأَدَنَى
فَإِذَا أَقْيَى الَّذِي شَرٌّ مِنْهُ وَأَدَنَى قَالَ لَعَلَّ خَيْرَهُمَا
بَاطِنٌ وَهُوَ خَيْرُهُمَا وَأَنْقَى تَوَاضَعَ لَهُ
إِذَا رَأَى الَّذِي هُوَ خَيْرٌ مِنْهُ وَأَنْقَى تَوَاضَعَ لَهُ

می کند که: «صَدِيقُ كُلَّ امْرِئٍ عَقْلُهُ وَعَدُوُّهُ جَهْلُهُ»^۱; دوست هر کس، عقل او و دشمنش جهل و نادانی اوست.
وقتی شخصی از امام رضا^{علیه السلام} در مورد برترین بندگان خدا می پرسد: آن بزرگوار می فرمایند: برترین بندگان الهی آنهایند که وقتی رفتار نیکی داشته باشند، خوشحال گردند، و اگر کار بدی انجام دهند، استغفار کنند. وقتی به آنان نعمتی برسد، شکرگزار باشند و اگر با بلایی مواجه شدن، صبوری ورزند، و اگر خشمگین شدن، عفو کنند.^۲

اصلاح «جهان بینی» و «الأخلاق معاشرت» مهمترین نقش در ایجاد و اتحاد امت اسلامی دارد. امام هشتم، سخنان ارزشمند و گامهای بلندی در این دو موضوع دارند و مبلغان بزرگوار با استفاده از عيون اخبار الرضا^{علیه السلام} و دیگر منابع حدیثی می توانند، نقش این پیشوای پاک در زندگی فردی و اجتماعی امت را تبیین کنند.

۱. همان، ج. ۷۵، ص. ۳۳۵.
۲. تحف العقول، حسن بن شعبه حرائی، قم، چاپ انتشارات جامعه مدرسین، ۱۴۰۴ ه. ق، ص ۸۰۶

پارساتر داند؛ زیرا مردم دو گروه‌اند: گروهی که از وی برتر و با تقواترند. گروهی که از وی بدتر و پست‌تر هستند. وقتی فردی از گروه گوید: شاید این شخص نیکهایش نهفته باشد که برای وی بهتر است و خوبیهای من آشکار است که برایم شر محسوب می شود. وقتی آدم بهتر و پاک‌تر از خویش را بیند، در برابر شر فروتنی کند تا به مقام وی برسد.

وقتی که چنین باشد، شکوهش عالی‌تر شود و نیکهایش دلپذیرتر گردد و حسن شهرت پیدا کند و از بزرگان روزگار خویش گردد.^۳

نگاه به جامعه از روی حسن ظن و اعتقاد، زمینه دوستی، همکاری و اتحاد و برادری را فراهم می آورد. زیربنای فکری اتحاد اسلامی این گونه اندیشه‌ها و بینشهای معنوی و اخلاقی است.

امام رضا^{علیه السلام} به جای آنکه دوست و دشمن را همیشه در بیرون زندگی فرد جستجو کند، نسبت به دوست و دشمن درونی هشدار می دهد و تأکید